

ALMANACH 5 LET SKAUTINGU V PŘÍCHOVICÍCH

20. LEDEN
1990
20. LEDEN
1995

ZAČÍNÁME

Vážení spoluobčané, dobří sousedé,
milí přátelé

Na těchto několika stranách se Vám chceme připomenout a povědět Vám něco o našich skautských oddílech, které

20.1. oslavily své první kulaté výročí. Jistě si řeknete, že pět let v trvání nějaké organizace není nic zvláštního, přesto si myslíme, že činnost v těchto pěti letech stojí za to, aby Vám byla předložena k hodnocení.

20. ledna 1990 se sešlo několik dospěláků a 22 dětí v místním Kulturním domě. Nikdo tehdy nevěděl přesně do čeho jde, ale všichni byli nadšení a měli chuť něco pro skauting udělat. Celé skautování začínalo již v listopadu 1989, do konce roku se příchovičtí a přeštičtí bývalí skauti několikrát sešli a dali základ středisku Přeštice, jehož se naše tři oddíly staly členy. Od prvních dnů se iniciátorem a vůdcem našich oddílů stal bratr Fiala, manželé Netrvalovi a několik dalších příznivců. Příchováci nenavazovali na rozdíl od Přeštic na žádné tradice, kromě Foglarova čtenářského klubu (1940) v Příchovicích nikdy skauting kořeny neměl. V roce 1968-70 několik Příchováků skautovalo v přeštických oddílech, ale čas je rozvál po světě nebo nenašli důvod, proč se ke skautingu vrátit.

Od roku 1980 fungovala v tělovýchovné jednotě v Příchovicích skupina chlapců pod vedením Jindry Fialy. Kromě tělesné zdatnosti, která je hlavním cílem, pěstuje Jindra v chlapcích vztah k přírodě, cvičí je k pobytu v přírodě a vede chlapce k přátelství. Oddíl se úspěšně zapojuje do mnoha soutěží a závodů, o čemž svědčí zprávy v kronice. Tato deseti-letá činnost a vytrvalost se odráží také v názvu oddílu - Nezmaři. Proto se také Jindra se svými chlapci stává zakládajícím členem Junáka v Příchovicích.

Při první společné akci 27. ledna se již sešlo 34 dětí a při každé další akci se počet zvyšoval. První únorová registrace byla ohromující, v počtech dětí jsme se dostali na úroveň středisek fungujících ve městech. Dívčí oddíl do registrace vykazuje 28 členek, chlapecký 25 členů a třetí oddíl dospělých 10 vedoucích a old skautů.

Velkým problémem se jeví klubovna. První naděje na získání příchovického

ROK 1990

Ostrova jsou záhy zmařeny. Dodnes se jen s lítostí můžeme dívat na devastované, nevyužitě stavby. Z nouze nám pomohla vojenská posádka nabídkou chaty za Ostrovem. Ta se nám stala na dalších pět let útočištěm a skautským domovem. Březen 90 nám však přinesl v podobě vichřice překvapení. Po větrné noci byla celá plechová střecha i s krovem rozváta po okolí. Vládlo zde však nadšení, a tak byla střecha pomocí skautů a několika příznivců rychle vytvořena nová. J a k t o b u d e d á l ?

Po pěti letech stále nemáme žádnou jistotu. Armáda z obce odešla a nám hrozí neustále vystěhování z chaty. Přestože jsme psali několik žádostí o převod, stále je zde někdo, kdo uplatňuje své „přednostní právo“ na odkoupení chaty. Místo u řeky je pro nás důležité nejen proto, že okolí poskytuje nevyčerpatelné možnosti vyžití, ale po nákupu lodí je i ideálním přístavištěm a lodě přece k příchovickému Ostrovu patří. Pokud nám klubovna zůstane, jistě se i naše flotila rozšíří.

Jaro 90 plyne v množství akcí, které uskutečňuje pět družin. Dvě chlapecké, Krahujci a Rackové, tvoří oddíl Nezmaři a tři dívčí, Lasičky, Veverky a Vlaštovky nebo jak někdy přezdívali hoši Kolčavy, Pizizubky a Poletuchy, tvoří oddíl Červánek.

Vyvrcholením roční činnosti samozřejmě bývá tábor. Naší velkou výhodou prvních táborů byla přítomnost vojenské posádky v obci. 7. července vyjíždí naložená vojenská auta na naše první a zatím poslední tábořiště k Drnovce u Merklína. Vojáci nám půjčili tři velké hangáry na sklad, jídelnu a případnou sušárnu. Také vojenská polní kuchyně nám prokázala neocenitelné služby. Tábora na Drnovce se zúčastnilo 22 chlapců, 23 děvčat, 16 činovníků a 6 old skautů. Tento tábor se ještě konal pod stany, které jsme dali dohromady z celých Příchovic.

Prostřednictvím bratra Hájka - Čingy z Plzně se naše oddíly seznámily s plzeňskou „třiapadesátkou“ a naší ohromnou radostí bylo pozvání našeho člena na mezinárodní skautský tábor v Holandsku. Střediskovou radou byla tehdy zvolena sestra Petlachová - Áka, aby nás za hranicemi zastupovala.

Dalším důležitým datem pro středisko byl 27. říjen 90 - předvečer znovu obnoveného státního svátku, kdy se celé středisko sešlo na Ostrově a na louce před klubovnou byl složen první slib našich skautek a skautů, světlušek a vlčat. Staré skautské rčení říká „Skautem jednou - skautem po celý život“. Proto i my věříme, že všichni, ale i ti, kteří dnes projdou kolem svého bývalého vůdce mlčky se sklopenou hlavou, jednou na tyto chvíle vzpomenu.

Podzimní výpravy a celý rok ukončily skautské vánoce ve „Skleníku“ na Ostrově u praskajících kamen a našeho prvního stromku.

ROK 91

Nový rok přinesl pro příchovické oddíly základní změnu. Naše oddíly se odtrhly od Přeštic a vytvořily samostatné středisko Příchovice. V té době je také zvolen bratr Fiala - Pard za výchovného zpravodaje Okresní rady Junáka Plzeň-jih a br. Janoušek - Kim hospodářem ORJ.

Zima 91 byla bohatá na sníh a tak většina akcí byla zasvěcena zimním radovánkám. Mezi největší akce patřila návštěva dobřanských skautů a zimní závody na Ostrově.

Plný autobus dětí navštívil divadelní představení Limonádový Joe v Komorním divadle v Plzni, na něž opatřila sestra Netrvalová lístky.

Zimu uzavřel karneval pořádaný dívčím oddílem ve „Skleníku“ na Ostrově.

V lednu středisko kupuje 20 podsadových stanů, zatím bez podsad, jejichž výroba na nás teprve čeká.

13. dubna navštívil chlapecký oddíl společně s dobřanskými hochy středisko v Radnicích na Rokycansku. Radniční hosty provedli městem, navštívili jsme muzeum, kostel a předvedli nám i dům, v němž žila tzv. „bába z Radnic“. Odpoledne proběhlo v několika závodech, ze kterých naši chlupci vyšli vítězně.

27. dubna naše středisko uspořádalo pro okres Plzeň-jih první Svojsíkův závod po obnovení činnosti Junáka. Závodů se zúčastnilo 25 závodních družin a celkem nás navštívilo 270 skautů a skautek. Středisko pro závod postavilo ještě koncem zimy dřevěnou signalizační věž u klubovny. Pro samotný závod byly na louce před klubovnou vystavěny hangáry pro případ nepříznivého počasí. Počasí nám však přálo a s ním i závodnické štěstí a naše hlídky obsadily pěkná místa. S tímto umístěním naše družiny postoupily do krajského kola. Na plzeňském Chlumu strávily dva dny, ale zde nás opus-

jichž stavbu nám předvedl pan Kraus s bráškou Netrvalem. Hořela ohromně.

Prázdniny však táborem nekončily, dvanáct kusů skautek a skautů v srpnu podniklo třídní pučák šumavskými hvozdy. Navštívili jsme dlouhá léta zapovězená místa.

Na květnovou cestu, opět do Holandska, jistě nikdy nezapomenou Pavla a Jarða. Opět jsme byli plzeňskou 53. pozváni k tomuto podniku. Týdenní pobyt v mezinárodním táboře v Anloo vystřídalo několikaleté putování Holandskem.

Rok ukončily víkendové výpravy na chatu v Hojsovcce a Osadu šeríků. Druhé společné Vánoce byly tečkou druhého roku skautování.

ROK 1992

Pravidelně v prvních měsících roku probíhá registrace členů střediska. Členská základna našich oddílů se již třetí rok drží na stabilní úrovni. V roce 91 mělo středisko 66 členů a v letošním roce se registruje 67 členů.

Duben postavil vedoucí našich oddílů před zdolání čekatelství zkoušek. Každý vedoucí by se měl této malé skautské maturitě podrobit. Vzdělávání však není u konce, po roce nás čekají zkoušky vůdcovské.

Nyní se vraťme k činnosti oddílů. Radostnou událostí pro naše skautstvo je nákup tří zbrusu nových kánojí. V prvních měsících jara středisko provedlo křest lodí a první odemykání řeky.

Velkou akcí byla také návštěva skautů z Radnic a Dobřan na Ostrově. Proběhl den závodů a plnění všech možných i nemožných disciplín.

Naši klubovnu v Příchovicích navštívili holandské skauti. Nebyla to jen obyčejná návštěva, ale Holanďané se přijeli podívat na naše tábořiště na Drnovce, kde měl jejich oddíl prožít společně s námi táborový týden. Hosté si prohlédli Drnovku, navštívili klubovnu na Ostrově a pak se

společně s našimi vůdci a tlumočnický vydali za dívčím oddílem na Šumavu. Děvčata v Hojsově Stráži právě trávila třídní víkend. Holanďané s děvčaty poseděli při kytarě a s vůdci domluvili podrobnosti k letnímu táboření.

Na jaře proběhl na okrese Závod vlčat a světlušek v lukavickém zámeckém parku. Zde nám vlčata udělala radost vítězstvím. Postoupila do oblastního kola a na plzeňské Košutce se umístila na pěkném druhém místě.

Přípravy na tábor byly náročné, protože jsme museli zajistit pobyt 26 holandským bratrům. Starosti s vařením a zásobováním obstarali manželé Peprných, kteří s dalšími old skauty představili hostům v plné parádě českou kuchyni. Roverstvo vyrazilo na tábor o několik dnů dříve a pustilo se do táborových staveb. Chtěli jsme Holanďanům ukázat skautský tábor se vším všudy. Začali jsme stavbou kuchyně, následovala brána s dvěma věžemi a specialitou byl stožár pro tři vlajky. Po týdnu práce vypadal náš tábor velmi malebně. Při tom všem jsme zvlá-

dali i táborovou hru „Bronzový poklad“. V polovině tábora jsme konečně mohli přivítat zahraniční hosty. Snažili jsme se pro ně připravit lákavý program - výlety do Prahy, na Šumavu, ale i výpravy po okolí tábora. Dokonce se s chutí zapojili do naší táborové hry. Na oplátku pro nás přichystali překvapení - „Holandský den“. Od rána do večera jsme se seznamo-

vali s jejich zvyky, jídlem a skautskou činností. Všem se to ohromně líbilo. Celý tábor velmi rychle uběhl. Stihli jsme toho hodně. Jen neradi jsme se loučili s novými přáteli. Nebylo to však na dlouho, v srpnu jsme jeli navštívit Holandsko my.

14.8.92 vyráží 14 našich skautů společně s Plzeňáky vstříc krásám Nizozemí. Tahle země si nás získala. Seznamujeme se se skauty z mnoha měst,

ale i s městy samotnými: Utrecht, Rotterdam, Naarden, Amsterdam, Delft, ... Hostitelé se o nás vzorně starají a tak nám ke spokojenosti nic nechybí. Celý pobyt v zahraničí se dá shrnout podle cestovního zápisu jedné z účastnic: „Bylo to tak krásné, že se to nedá popsat“.

První zářijový víkend se konaly v Blovicích Junácké hry. Zúčastnily se hlídky celého okresu, Příkladovice samozřejmě nechyběly. A tak se mohli všichni dosyta vyřádit a změřit si síly v různých skautských disciplínách.

V listopadu jsme se připojili k celorepublikové skautské akci „Zachraňme životy budoucích skautů“. Jednalo se o humanitární pomoc všem trpícím lidem v jugoslávském válčení. Celé středisko se podílelo na sbírce šatstva v Příkladovicích. Podařilo se nám shromáždit velké množství ošacení, za což patří dík všem, kdo přispěli.

A jako už tradičně proběhla v prosinci Vánoční besídka ve Skleníku na Ostrově. Opět se soutěžilo, zpívalo a hlavně nadělovalo.

ROK 1993

statně vést. A hned si stanovují první úkol: Připravit jarní etapovou hru pro všechny družiny.

„Tajemství slunovratu“, jak se hra jmenuje, nás provází až do června. A o tom, že se povedla, svědčí nejen ocenění střediskové rady, ale především pochvaly účastníků samotných.

Toto jaro nám přináší další ročník Svojsíkova závodu. Tentokrát je místem konání Spálené Poříčí. Naše roverstvo ochotně nabízí pomoc a o den dříve vyráží budovat velký stan pro případ nepohody. Druhý den dorážejí všichni soutěžící. Závodí se urputně, tentokrát ale nemáme štěstí. Obě naše hlídky, chlapecká i dívčí, končí na posledních místech. Moc optimistické to není, ale i porážky patří k životu.

Opět je tu tábor. A opět je to stará známá Drnovka. Zase se staví podsadové stany a opravují poničené stavby. Tentokrát se neřídíme jednotným programem, ale jednotlivé oddíly pracují samostatně. Oddíl roverů a

rangers si pořádá čtyřdenní puťák na Chodsko. Poznávají krásy pohraničních lesů, ale i zahraničí. Folmavským přechodem se dostávají do Furth im Waldu. Odtud vede cesta zpět do Čech, denní pochod je zakončen v Klenčí. Pozornosti neuniknou v dalších dnech zázračný pramen v Dobré Vodě, Kozinův pomník a Domažlice. A po čtyřech dnech se vracení zpět do tábora s mraky v zádech. Náš čtvrtý tábor probíhá až do konce ve znamení dešťů.

Druhou polovinu měsíce srpna tráví náš roverský oddíl společně s přeštickými rovery na šumavské chatě Liplovka. Usilovně zde brigádníčí po okolních lesích a ve volném čase poznávají Šumavu v okolí Javorné. Nechybí ani oblíbené noční hry a zpívání při kytáře. Prostě týden, jak má být.

A protože roveři z Příchovic a Přeštic jsou už dobrá parta, vyrazili si poslední srpnový víkend na Hojsovku. Odtud bude pokořen jeden z vrcholů německé Šumavy - Falkenstein. Jak si řekli, tak udělali, přestože počasí bylo značně nevlídné.

Podzim se přehoupl do zimy a máme vánoce. Bohužel, Skleník na Ostrově je pro naši besídku už nepoužitelný, ale vychází nám vstříc Tělovýchovná jednota a zapůjčuje nám svoji klubovnu na hřišti. Skautské Vánoce jsou zachráněny. Režie celé Vánoční besídky se ujímá oddíl roverů. „Televizní hlasatelky“ v jejich podání, které uvádí program, jsou prostě neodolatelné. I nadělování bylo dost netradiční - obstarala ho Vánoční příšera.

ROK 1994

Do prvních měsíců nového roku jsme se vrhli s velkým pracovním nadšením. Při výpravě do Černého lesa se podařilo skautům úspěšně zlikvidovat ohydnou divokou skládku. Na jaře nás myslivci požádali o pomoc při odchytu zajíců. Samozřejmě, že jsme se v rámci střediska zúčastnili a pomohli tak nejen myslivcům, ale i skautské pokladně. V těchto dnech jsme také ukončili pravidelné sobotní roznášení novin, kterému jsme se věnovali od roku 1990.

Celé jaro bylo ve znamení velkých výprav. Společně s dobřanským oddílem vyrazili naši skauti na hrad Krasíkov u Lázní Kynžvart. S Dobřanskými navázala spolupráci i vlčata, a tak všichni poznali krásy Úterského potoka a hrad Gutštejn.

Z řad roverů a rangers nám vyrostli další adepti na vůdce. Nejprve však musí projít zdravotnickým kurzem a čekatelskými zkouškami. A tak se v dubnu sjedou roveři a rangers z celého okresu Plzeň-jih na chatu v Hojsovcé, aby se zde pod vedením paní doktorky Urbanové řádně zdravotně proškolili. Teprve po tomto kurzu se mohou zúčastnit květnových čekatelských zkoušek na Ostrově v Příchovicích. Byli úspěšní a to je dobře. Protože oni jsou budoucností našeho skautingu.

V letošním roce vrcholí činnost našich nejmladších Závodem vlčat a světlušek. Jeho pořádání je v rukou přeštického střediska a místem závodu je Ticholovec. Obě naše hlídky nás mile překvapily, vlčata dokonce postoupila do oblastního kola, kde obsadila pěkné páté místo.

Červnové víkendy využíváme především k výpravám. Skauti zkoumají široké okolí, skautky podnikají odvážné plavby na kánojích po řece Úhlavě.

A čeká nás opět letní tábor, v pořadí pátý. Bude asi o dost jiný, než ty předchozí, účastní se ho 39 dětí jen se 4 dospělými. Jako obvykle vyráží skauti s rovery na Drnovku o pár dní dřív, aby zajistili nezbytné přípravy. Celý táborový pobyt vyplňuje hra „Alvarez“. Je náročná a vyžaduje od skautů a skautek velkou samostatnost. Všechno ale úspěšně zvládli a dokázali, že už jsou opravdoví táborníci. I na tomto táboře se buduje, letos vzniká táborový kruh s důkladnými sedačkami. A k nádherné atmosféře tohoto tábora přispělo i trvale slunečné počasí.

První srpnový týden se vydal oddíl roverů a rangers poznávat krásy Podyjí, Slavonicka a jižních Čech. Řeka Dyje předvedla všechny své krásy, zavedla rovery až do Rakouska a do duší vryla nezapomenutelné vzpomínky. Ani kulturní památky nezůstaly nezdolány - zámky Znojmo, Vranov nad Dyjí, Bítov, hrad Landštejn - to vše zpestřilo tento puták. A potom všechny pohltily nekonečné smrkové lesy a dovedly je až do cíle týdenního putování - do Třeboně.

Srpnové odpočívání si zpestřily dvě naše vůdkyně dalším skautským vzděláváním. Absolvovaly totiž Lesní školu v jižních Čechách, kde získaly mnoho nových vědomostí.

Závěr prázdnin zasvětili skauti putování Tachovskem. Prohlédli si i opuštěné vojenské rotu u německých hranic.

V září uspořádali skauti společně s Dobřanskými výpravu na Lazurový vrch a prohlídku jeskyní u Mariánských Lázní.

Podzimní prázdniny vylákaly chlapecký i dívčí oddíl na Šumavu. Skautům se stala útočištěm chata v Javorné, ze které vyráželi po okolí. Zavítali na „roverskou“ Liplovku a zdolali i hrad Velhartice. Skautky měly podobnou náplň - obývaly chatu Bonanza u Nemilkova, poznávaly okolí a také pokořily Velhartice.

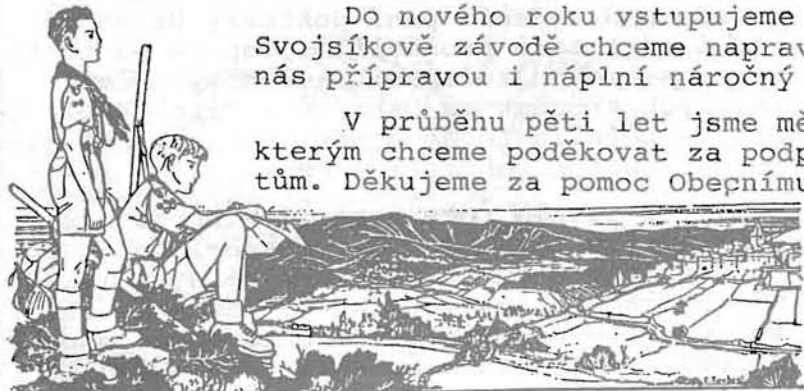
Zimní činnost spěje k Vánoční besídce. Útočištěm je nám opět známá klubovna sportovců na hřišti. Program celé besídky je v rukou samotných dětí. Vůdci jim pouze pomohli připravit jednotlivá vystoupení. Skauti a skautky sehraji divadelní hru „O Libuši a Přemyslovi“, vlčata a světlušky předvádí tanečky v rytmu country a seznamujeme se i se staročeskými Vánoce. Na závěr se opět naděluje. Všichni jsou potěšeni vysokou úrovní výkonů, a to je nejkrásnější odměna za skautskou práci.

Na těchto listech jsme nemohli zdaleka vylíčit činnost našich oddílů, ale to není ani naším úmyslem. Chtěli jsme se všem jen připomenout a snad i někoho přesvědčit, že činnost, i když na vesnici, je bohatá. Přes úbytek několika málo členů naše středisko rozhodně neslábne, naopak se zdá, že nachází oporu ve skautkách a skautech, kteří nám vyrostli od roku 1990.

Do nového roku vstupujeme opět s nabitým programem. Ve Svojsíkově závodě chceme napravit předloňský neúspěch a čeká nás přípravou i náplní náročný tábor na Slovensku.

V průběhu pěti let jsme měli možnost poznat řadu přátel, kterým chceme poděkovat za podporu a přízeň věnovanou skautům. Děkujeme za pomoc Obečnímu úřadu v Příchovicích a dnes již neexistující příchovické posádce.

Do dalšího kulatého výročí prosíme o přízeň staré přátele, o pomoc všechny příznivce a o toleranci ostatní. My naopak slibujeme, že vydržíme.

PŘIHLÁŠKA

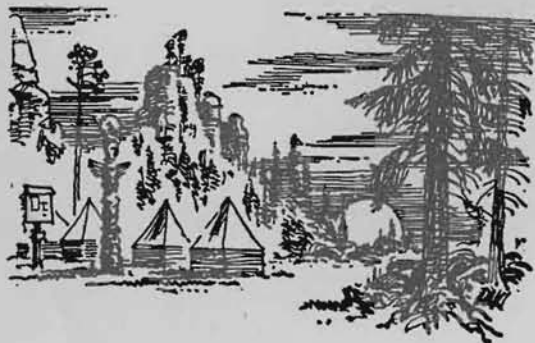
ČESKÝ JUNÁK SVAZ SKAUTU A SKAUTEK

STŘEDISKO PŘÍCHOVICE

Jméno, příjmení:.....
Rodné číslo:.....
Adresa:.....
.....

Podpis rodičů:.....

Datum:
.....

REGISTRACE

1995

NEZMARÍ:

Věsta: 11 členů

Skauti: 12

RS: 8

Oldskauti: 5

ČERVÁNEK:

Světlušky: 8 členů

Skautky: 11

Víckyně: 2

Vícei: 2

Pro letošní rok má středisko v plánu nákup dalších lodí. Rádi mezi sebou uvítáme zájemce o vodní sport. Najde se dospělák, který rozumí vodáckému sportu a chtěl by pracovat s dětmi?

TÁBIR 95 NA SLOVENSKU

Pro letošek jsou naše oddíly pozvány k táboření na jižním výběžku Slovenského Rudohorí poblíž města Lučenec. Protože nás cestami bude provázet autobus, bude to tábor s hvězdicovým putováním.

Slovenští skauti z Lučenec a Itálie by měli být hosty našeho tábora na Imrovec v roce 1996.